

Kalp Unutmaz

– ACZ · 25 Ekim 2015

kalbimin sabah serinliđin de
ne zaman unutmak istesem seni
sanki řâvkın
düşlerimden bir kuđu gibi süzülürdü

gülüşüne çiğ düşerdi
yalnızlığıma zehir

belki de
hâl hâtır bilmez günlerin
öfkesidir göğümde ki
bu kuş yağmuru
mavilikler boyu uzun uzun susardım

boğazımda ki cendere
çalkalanır dururdu yangından küle

ne zaman unutmak istesem seni
yollara serilirdi elim ayađım
kanım seni acıyıp
çekilirdi pervasızca etimden tırnağım

örseleyip bütün şehri ucu kırık bir kalemle
sonra savurup bütün yıldızları
sonra başımı öne eğip bir yaranın üstüne
s/ararmış gibi duran vakte inat
yaslanıp dârlarda ki genişliğine
ve koyup yüređimi
yüređinin içine
ant içerdim
kazıyıp isimlerimizi bir mezarın göğsüne

ölüm unuttur
kalp unutmaz
bu kalp seni

asla unutmaz